

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostna pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcijski list „Edinost“ — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruge z omejenim poročstvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta „ 12.—
za tri mesece „ 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev. Zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vit. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vit. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšeratijski oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo v uravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšeratijski oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652

V vzhodni Galiciji in ob Ikvi položaj neizpremenjen. - Napredovanje naših čet v Voliniji.

Napadi Italijanov na Mrzli vrh in pri Doljah odbiti. - Nemci pred Dvlnskom napredujejo. - V Litviniji ničesar novega. Srditi boji na zapadnem bojišču se nadaljujejo, ne da bi izvojevali zavezniški kakor nove uspehe.

Z avstrijsko-ruskega bojišču.

DUNAJ, 29. (Kor.) Uradno se objavlja: 29. septembra 1915, opoldne.

Položaj v vzhodni Galiciji in ob Ikvi je neizpremenjen. Sovražni oddelki, ki so skušali zapadno Tarnopola prodirati proti našim oviram, so bili pregnani po artiljeriji.

V volinjskem trdnjanskem ozemlju so poglne naše čete sovražnika iz vseh zapadno gornje Putilovke pripravljenih postojank za zadnje oddelke. Dalje severno so zavzele z naskokom žilavo branjeno vas Bohuslavko.

Pri c. in kr. četah na Litvinskem je bil dan miren.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, iml.

Položaj na ruskih bojiščih.

Po zadnjih uradnih poročilih je bil ruski poraz v Voliniji še večji, kakor se je domnevalo prvotno. Med tem ko so naše čete na zapadnem bregu Ikve in Styra krvavo odbile vse napade sovražnika, se je pripravljalo za tem bojnimi frontami obsežno obkoljenje. Nevarnost je bila tako velika, da so se Rusi umaknili za Putilovko, ne da bi se poslužili potoma pripravljene postojanke. Izguba na ozemlju za Ruse znaša 40 km od zapada k vzhodu. Napravili so to pot v enem roku. Si-le sovražnika so ostale iz več armad, kolikor je sklepali po širini fronte, 6-7 armadnih zborov. Ob Ikvi, nad Dubnom se sovražnik še drži na vzhodnem bregu reke, istotako v povirju Goryna.

Tudi vzhodnogališka fronta je trenutno neizpremenjena. Veliko obkoljevalno gibanje je bilo zasigurano z energičnim nastopom naše konjenice ob železnici Kovel-Sarny.

Na severoruskem bojišču je armada generala Eichhorna prebila rusko fronto pri Višnevu, Woyrscheva armada pa je po zmagi naših čet pri Krasinu zavzela močno utrjene ruske postojanke vzhodno Baranovičev. Odločitev v bitki med Gornjo Vilejko in gornjim Nijemenom mora pasti v kratkem. (Tagespost).

Z avstrijsko-italijanskega bojišču.

DUNAJ, 29. (Kor.) Uradno se objavlja: 29. septembra 1915, opoldne.

V ozemlju Stillserskega sedla je uničil naš topovski ogenj več sovražnih topov. Na planoti Vielgereuth, severno Costona, izvršeni italijanski napad se je razbil po kratkem streljanju.

Mrzli vrh in tolminski predmostje so pričeli Italijani včeraj popoldne srdito obstreljevati, čemer je sledil potem napad na imenovano goro in pri Doljah. Oba napada sta bila odbita ob naših ovirah. Pri Dolju so naše čete sovražnika, ki je prodrl skozi razbito zadnje mesto, takoj zopet pregnale. Kakor vedno, so ostale vse postojanke v naši posesti.

V ostalem je obstojalo bojno delovanje tudi na primorski fronti v običajnem topovskem ognju in praskah.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, iml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 28. (Kor.) Iz vojne poročevalskega stana se poroča: Poročilo italijanske generalnega štaba z dne 25. septembra.

V oddelku med Ortlerjem in Zufalispitze je prispela ena naša gorska kolona, ki se je napotila iz S. Caterina v Val Fureva, po treh nočnih pohodih z enim topom dne 20. t. m. ob jutranjem svitu na 3251 m visoko, iz nekega ledenika štrlečo višino južno Königspitze. Potem ko so bili odtu razposlani na vse strani oddelki proti Kreilspitze (3391 m), Schröterhornu (3389 m) in Monte Pasquale, je bil izvršen napad na žilavo branjeno Suldenspizze (3376 m). Bila je osvojena in tamkajšnji zakopi razrušeni.

Istotako posrečena akcija je bila na prelazu Cevedale. Tu je bila sovražna kolona, ki je prodirala iz Schaubachove koč, poglana v dolino.

V ozemlju Tonale se je vršil 23. t. m. srdit boj za posest stolpa na višini ob grebenu med Punta d'Albinolo in Redivalom ob pričetku doline Strino. Mali stolp je bil parkrat zavzet in zgubljen. Končno se vsled obojestranskega srditega topovskega ognja nobenemu izmed nasprotnikov ni posrečilo, ustaliti se v preporni postojanki.

Na vsej ostali fronti razven dveh manjših sovražnih napadov v oddelku Tolmi-

na, ki sta bila takoj odbita, ni bilo nobenega imenovanja vrednega dogodka.

Poročilo z dne 26. t. m. — Boji v oddelku Cevedale, kjer je dobil sovražnik ojačenja in tudi artiljerijo in je izvršil napad na Capanna Deden, se nadaljujejo. Naše čete so takoj prihiteli iz Veltina, napadle sovražno kolono in jo poglnele nazaj.

Na Koroškem je izvršil sovražnik dne 23. t. m. po intenzivni topovski predpripravi tri napade na našo fronto od Malega Pala do Pizzo Avostanis, a je bil vsakikrat odbit. Naša artiljerija je uspešno obstreljevala železniško postajo v Trbižu. Videti je bilo velike požare.

Na kraški planoti je položaj neizpremenjen.

Med Italijanskimi ujetniki.

Vojni dopisnik dunajske „Arbeiter-Zeitung“ je posetil italijanske vojne ujetnike na ljubljanskem gradu in piše o tem posetu:

„Iz pogovorov z ujetniki, ki se prosto gibljejo na grajskem dvorišču, sem prišel do prepričanja, da je italijanska armada šla v vojno z zelo nasprotujočimi si čustvi. Od izpovedeb ujetnikov je vedno treba kaj odvzeti, kajti tudi trdovratneži med njimi stoji pod vtisi, ki zelo zmanjšujejo zaupanje v stvar njihove države. Vsekako pa nisem niti pri daleč manj inteligentnih in zato veliko bolj boječih ruskih ujetnikih našel takega soglasja v odklanjanju osebne moralne soodgovornosti za to vojno kot pa pri Italijanih. Brezdvomno jih vse, tudi one na fronti, grize vest, kar omrtvuje poletno silo in trpe duševno bol, ker čutijo, da ne bi smelo biti tako, temveč bi se bilo prav lahko zgodilo drugače. Moderna vojna zahteva, da more vsak posamezni bojevnik pojmovati svoj boj popolnoma preprosto: gre za bitje ali nebitje moje države. Italijanskim vojakom pa so politični hujskači morali pomen boja šele s težavo na premeten in zapleten način izmisliti, kar pač prepoštenemu človeku v strelskem jarku ne more dati neomajnega prepričanja, da gre za obrambo ogroženih ljudskih dobrin. Popolnoma dobro sta poznala to zaključevanje edino le dva ujeta zdravnik, s katerima sem govoril. Zelo sta obžalovala, da je moralo priti do vojne, in sta vneto oporekala, da bi nas ali Nemce sovražili v Italiji. Bilo pa da je za Italijo neizogibno, da je stopila na stran entente, ker bi bila drugače prišla pod kolesa in bi bila brez obrambe izročena osveti centralnih držav. Da bi se Italija obrnila proti Francoski, je bilo nemogoče ob razpoloženi, ki je vladalo v državi. Torej je bilo treba napovedati vojno Avstriji. To je znano pojasnilo italijanskih vojnih hujskačev in ima tudi svojo logiko. Da pa tudi ta logika ne more pomiriti vesti tistim, ki jo izpovedajo, sem mogel spoznati v zadregi obeh zdravnikov, ki se je pokazala ob vprašanju, kako mislijo o politiki, ki zastavlja svojo besedo, dasiravno roditelji te politike dobro vedo, da ne bodo mogli držati te besede. . . . Zdravnika pa sta bila v ostalem očitno popolnoma zadovoljna s svojo usodo ujetnikov. Izjavila sta, da jima ne manjka nič drugega kot svoboda. Skupaj z avstrijskim zdravnikom opravljati zdravniško službo v bolnišnici za ranjene in njih delokrog ni prav nič drugačen, kot je bil na oni strani Soče.

Tudi ujeti častniki se nahajajo na ljubljanskem gradu. Govoril sem tudi z njimi in sem v svoje začudenje našel pri njih veliko skeptične pojmovanje politike, ki je poglala njihovo domovino v vojno, kot pa pri zdravnikih. Skoraj vsi ti častniki so prišli ranjeni v roke naših, večintoma pri zopetnem zavzetju Vrha sv. Mihela. Stori-li so v boju svojo dolžnost in ne more se reči, da govori iz njihovih besed misljenje slabšev in obupancev. Če pravijo vsi brez izjeme, da obžalujejo, da vidijo Italijo zavlečeno v to vojno, in da bi bilo njihovu prepričanju najbolje odgovorjalo, če bi bila Italija ostala nevtralna, je to gotovo izraz v italijanski armadi zelo razširjenega mišljenja in dokaz, da je celo častniški zbor šel v vojno z dvomom v srečo in s pekočo vestjo, torej brez notranjega navdušenja, brez strasti, brez poleta. Dvom teh častnikov pa je narastel skoraj do zasmeha, ko je prišel pogovor na d' Annunzia. Delali so pripombe, iz katerih je razvidno, da se jim zde pajacade tega literarnega „vojnega hujskača“ še zopernejše kot pa nas komu, ki še vedno misli, da je dolžan objektivnega priznanja pesniškim kakovostim.

Se neprikriteje kot častniki je seveda kazalo moštvo, kako mu je zoperna vojna, katere pomen in namen jim ni bil jasn. Govoril sem namenoma le s takimi ljudmi, ki se mi niso zdeli že sami po sebi „nevtralc“, torej ne z organiziranimi delavci, temveč s kmeti, malimi obrtniki in državnimi uslužbenci. Niti enega ni bilo med njimi, ki bi hotel biti v svoji notranjosti duševno deležen te vojne, vsi izjavljajo, da so neradi in čuteč v sebi notranji odpor sledili pozivu, polni srda proti „malim dijakom“, ki so zasnovali vse. Končno pa, ko je človek zraven, mora storiti svojo dolžnost in pokazati, da je tudi Italijan dober vojak. »Vemo prav dobro,« je dejal neki Lombard, »da mislite, da so naši ljudje z juga slabi in preobčutljivi vo-jaki. Mi sami smo se jim tudi vedno ro-gali, toda dela se jim krivica. Imajo dobre in močne živce.« Nekemu Napolitancu, v civilu kinematografskemu artistu, so be-sede zelo ugajale in dejal je: »Naj le reče sedaj kdo izmed vas, da mi z juga nimamo poguma! Ali to ni pogum?« In pokazal je ponovno svojo vojno suknjo olivne barve, ki je bila preluknjana po kroglih. »Ne verjemite,« je dejal, »da sem rad v uje-tništvu. Ko bi bilo mogoče, bi pobegnil in se vrnil k našim ter se boril dalje. Toda vojno naj bi pa vzlic temu vzlet vrag, ker vem, da je nespametna in da je ni želel nihče nas.«

Vojak, ki je govoril tako, pa v ostalem ni bil posebno podoben, da bi bil z juga, kakor je sploh med italijanskimi vojaštvom videti zelo malo ljudi res tujega tipa. Samo pri nekaterih Sicilijancih in na nekem vojaku iz Abrucov sem videl poteze, ki kažejo razliko plemena, nasprotno pa bi bil prisegel, ko sem zagledal nekega »al-pinca« iz Vidma, da je iz St. Pöltna (do-pisnik pač ne ve, da pri videmskih »al-pincih« služijo večinoma sami beneški Slovenci, — prip. ured.), in neki plav Pi-jemontez v uniformi bersaljskega de-setnika se mi je zdel kot preoblečen »Deutschmeister«. Pijemontez je v ostalem imel glavno besedo v vsji skupini, s katero sem govoril najdalje. Vpraševal je več mene, kot mi njega, in zdelo se je, da mu je mnogo na tem, da bi izvedel naše mnenje o italijanskemu narodu. Nekoliko narodne domišljije je bilo pač vpletene v njegovih vprašanjih, kateri sem pa rad zadovoljil, odgovorivši mu, da se tudi pri nas spoštuje in priznava odlična inteli-genca italijanskega naroda. Pijemontez se je nato odhrkal, češ, kakor da se hoče lotiti zelo kočljive stvari, in vprašal: »Prosim, povejte nam odkrito, ali smatra-jou pri vas Italijane za slabe ljudi (cattivi uomini)?« Jasneje se slaba vest ita-lijanske armade in njen dvom o moralni upravičenosti njene vojne pač ni mogla pokazati, kot v tem vprašanju. Jaz sem odgovoril seveda, da ni naša navada, da bi nalagali narodom ono veliko odgo-vornost za zločine njihovih politikov, in ta odgovor je porabil neki ujet bersaljer, ki se je razkril kot duhovniški kandidat, da je obrnil pogovor na versko stran. »Kot kristjani!« je dejal, »moramo vsi obsojati to vojno, ker vendar ne moremo gojiti so-vraštva drug proti drugemu, ko smo vsi bratje in Kristu! Ko bi sedaj prišel Odrše-nik Tu ga je prekinil napolitanski kinematografski artist in dejal: »Da, ko bi sedaj prišel Odrše-nik, kaj bi se zgodilo? Vteknili bi ga v uniformo, namesto da bi ga križali.«

Balkansko bojišče.

DUNAJ, 29. (Kor.) Uradno se objavlja: 29. septembra 1915, opoldne.

Jugovzhodno bojišče. Nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, iml.

LONDON, 28. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Niša: Kralj Peter je zopet po-polnoma okrevljal in je odpotoval v svrhu nadziranja na fronto.

10 srbskih letal je letelo 60 milj daleč v notranjost Ogrske. Letalci so opazili le malo avstrijskih in nobenih nemških čet.

Grey o podpori Anglije Srbiji za slučaj bolgarskega napada.

LONDON, 28. (Kor.) V spodnji zbornici je državni tajnik Grey izjavil: Če bi imela bolgarska mobilizacija za posledico, da bi nastopila Bolgarska agresivno na strani sovražnikov, je Anglija odločena, da prisloži svojim prijateljem na pomoč z vsako mogočo podporo in sicer sporaz-umno z zavezniki.

Z nemško-ruskega bojišču.

BERLIN, 29. (Kor.) Veliki glavni stan, 29. septembra 1915.

(Armada skupina generalfeldmaršala Hindenburga). Napad jugozapadno Dvln-ska je prispel do višine Svetskega jez-za.

Južno Drisvijatskega jezera in pri Po-stavli se konjeniški boji nadaljujejo. Naša konjenica je po uspešnem podpiranju ope-racij generalobersta Eichhorna s prodira-njem proti krilom sovražnika, zapustila o-zemlje pri Vilejki in zapadno od tod. So-vražnik je ostal nedelaven. Zapadno Vi-lejke so bile neprevidno prodirajoče so-vražne kolone razpršene po artiljeriji.

Med Smorgonom in Višnevom naše če-te zmagovito napredujejo.

Pri armadnih skupinah princa Leopold-a bavarskega in generalfeldmaršala Mackensena se ni zgodilo ničesar bistve-nega.

(Armada skupina generala Linsinge-na). Rusi so bili poglani za Kormin in Pu-tilovko.

Vrhovno armadno vodstvo.

Člani ruskega kabineta v glavnem stanu.

PETROGRAD, 28. (Kor.) Člani kabi-neta so odpotovali v glavni stan.

LONDON, 28. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Petrograda: Kabinet se je iz-rekel soglasno proti preventivni cenzu-ri. Ministrski predsednik Goremičkin se nahaja v velikem glavnem stanu.)

Z zapadnega bojišču.

BERLIN, 29. (Kor.) Veliki glavni stan, 29. septembra 1915.

Zapadno bojišče. Sovražni pre-dorni poizkusi so se v sedanjih napadenih oddelkih nadaljevali s srditostjo. Naš protinapad po zopetnem izjavljenem angle-škem napadu s plinom, se je končal z zo-petno osvojitvijo dela ozemlja severno Loosa, ki smo je opustili. Srditi angleški napadi iz ozemlja Loosa so se razbili ob težkih izgubah.

Ponovni srditi francoski napadi v o-zemlju Soucheza in Neuvilla so bili delo-ma odbiti s srditimi protinapadi.

Tudi v Sampaniji so bili sovražni pre-dorni poizkusi brezuspešni. Njih edini re-zultat je bil, da sovražnika severovzhod-no Souaina na progi 100 m še ni bilo mo-goče zopet pregnati iz naših jarkov. Ob neupogljivem odporu badenskih bataljo-nov, kakor tudi porenskega rezervnega polka št. 65 in westfalskega pešpolka št. 158 so se razbili neprestano napadajoči francoski valovi. Težke izgube, ki jih je imel sovražnik pri ponovnem napadu na višine pri Massigesu, so bile znatne. Viš-ne so brez izjeme v naših rokah.

Poizkusi Francozov, da bi si priborili nazaj pri Fille Morte izgubljene jarke, so se izjalovili. Število ujetnikov se zvišuje.

V Flandriji ste bili dve angleški letali sestreljeni in letalca ujeta.

Vrhovno armadno vodstvo.

PARIZ, 28. (Kor.) Agence Havas poro-ča: General Marchand je baje težko ran-jen. Upa se, da ga bo mogoče rešiti kljub temu, da je zadeta hrbtenica.

BERLIN, 29. (Kor.) Z bojišča se po-roča z dne 28. t. m.: Poveljujoči general pl. Schröder naznanja: Na podlagi razsod-be vojnega sodišča je bilo 6 belgijskih pre-bivalcev radi volunstva obsojenih na smrt in ustreljenih v navzočnosti dveh prič.

KOELN, 28. (Cenz.) Posebni poročeval-c list „Kölnische Zeitung“ v velikem glavnem stanu, je imel razgovor z višjim poveljnikom o sedanjih bojih na zapadni fronti. Ta je izjavil, da je bil napad stra-šen, izvršen s skrajno energijo in spre-mljan od artiljerijskega ognja brez prime-rje v sedanji vojni. Odločilnega uspeha o-fenziva nikakor ne bo imela. Ranjenici in izmenjani pripovedujejo o izredni srdito-si borbe, ki je dovela do bojev mož proti možu. Vsi priznavajo trdovratnost in odločnost nasprotnika, vendar pa so prepričani, da sovražnik ne prodre. Višji poveljnik se je izrazil o zadržanju nem-ških čet: Naši ljudje so sijajni in jih ni mo-goče dovolj občudovati.

ROTTERDAM, 28. (Cenz.) »Courant« poroča iz Havra: Francoske železniške proge s severa v Pariz in Dijon so večidel zaprte. Rezervirane so za lazaretne in ranjeniške vlake s fronte. Iz tega se sklepa, da imajo zavezniški zelo velike iz-gube.

BERLIN, 28. (Cenz.) Iz Ženeve se po-roča: Srditost bojev mož proti možu v Sampaniji, posebno v ozemlju ob cesti v

Souain, je zahtevala na obeh straneh ena-ko velike žrtve, dočim je zapadno Argo-nov število mrtvih in ranjenih na franco-ski strani dvakrat večje od nemškega. Za enkrat zamore francoska strokovna kriti-ka pridobitev 3 km ozemlja priznati je kot pogojno vrednost, ker so črte, ki jih Nem-ci drže, kakor je pokazal razvoj glavni-h napadov naslednjega dne, skrajno odpor-ne.

BAZEL, 28. (Cenz.) »Baseler Anzeiger« poroča z zapadne fronte: Napad franco-skih in angleških mas je smatrali že da-nes kot izjalovljen. Glavne postojanke Nemcev so nedotaknjene. Izgube napad-alcev so največje v vojni.

Eksplodizija na italijanski oklopnici „Benedetto Brin“. 450 mrtvih.

BRINDISI, 28. (Kor.) »Agenzia Stefa-ni« poroča: V zadnji smodniški shrambi llinjske ladje »Benedetto Brin« (13.430 ton) je nastala eksplozija, ki ji je sledil pož-ar. Od 820 mož posadke je bilo rešenih 8 oficirjev in 379 mož. Med žrtvami se nahaja tudi kontraadmiral Rubin de Cer-vin. Vzrok ni znan.

RIM, 29. (Kor.) Povodom eksplozije na llinjski ladji »Benedetto Brin« je zaprosil Salandra kot voditelj mornariškega mini-strstva vsi tega poveljnika brodogva, voj-vo do Abruskega, naj prične osebno s pre-iskavo o vzrokih bolestnega dogodka in odgovornostih in jih brezobzirno razkri-je, ker narod in mornarica nikakor ne smeta biti izpostavljena vsled malomarnosti velikim nevarnostim in izgubam.

ZUERICH, 29. (Kor.) Po italijanskih po-ročilih se nahaja kot vzrok eksplozije na oklopnici križarki »Benedetto Brin«, ki je bila admiralska ladja divizije viceadmirala Prespitera, ker je bil sovražni napad izključen, deloma samoeksplodizija municije, deloma atentat, posebno ker je istočas-no v Sirakuzah nastala eksplozija tudi na parniku »Piemonte«. Končno se opozarja, da so bili v zadnjih dneh za Rusijo do-loženi avtomobili v Genovi, po drugih krajih pa razne druge važne vojaške stvari na zločinški način zažgane. Itali-jansko časopisje ne more prikrivati veli-kega pomena izgube oklopne križarke, vendar pa skuša dokazati, da je italijan-ski brodogve še vedno v premoči nad av-strijskim in sine ostati zato Italija dobre volje.

Oklopnica »Benedetto Brin« je bila zgrajena l. 1901, dolga je 138 m, široka 24 m, 20.475 konjskih sil, 820 mož posad-ke. Armiranje, štirje 30.5 cm, štirje 20.45 cm, dvanaest 15.40 cm topov. »Benedetto Brin« je služil tudi kot artiljerijska šolska ladja.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 28. (Kor.) Iz glavnega sta-na se poroča:

Dardanelska fronta: V oddelku Ana-forte so izvršili naši polzvedovalni oddel-ki v noči od 26. na 27. t. m. nenaden na-pad na sovražne strelske jarke z meta-njem bomb, pri čemer so uplenile nad 50 pušk, bajonetov in daljnogledov.

V oddelku Ari Burnu je bilo dne 27. t. m. zaznamovati na vsej neizpremenjeni fronti infanterijski ogenj, na levem krilu topovski dvoboj in metanje bomb. V cen-tru je poskušalo okoli 50 sovražnih voja-kov napad, a so bili, kakor hitro so se le za par korakov oddaljili od svojih kritij, večidel uničeni. — Ostanek je ubežal v strelske jarke.

Dne 27. t. m. je eno naših letal vrglo na hangar na Lemnu bombe in enkrat zadelo.

Turška zbornica.

CARIGRAD, 28. (Kor.) Po preteku 6 in pol meseca je zbornica danes zopet pričela z delovanjem. Vsled boleznih predsed-nika Halil beja je predsedoval podpred-sednik Husein Džavid. Seje se je udele-žili veliki vezir z več ministri. Na tribuni predsednika je sedaj majhna galerija del turških slikarjev, ki predstavljajo pokra-jine iz Dardanel. Na veliki sliki je videti sovražno brodogve, kako poskuša zama-n vdreti v morsko ožino.

Po verificiranju protokola zadnje seje in rešitvi tekočih zadev je prečital predsed-nik poročilo velikega vezirja, ki nazna-ja fetvo, s katero bo proglašen sultan za Zmagovitega. Zbornica je vzela fetvo na znanje in sklenila čestitati sultanu.

O priključitvi predloga, da naj se izreče dardanelski armadi zahvala za junaško o-brambo ožin in polotoka, je izrazil pred-sednik svoje spoštovanje do junaških bra-niteljev. Spominjal se je, kako prav je imel v zadnji zborniški seji predsednik

